

crecti, vel pro eis agentes pro tempore existen- res predictos desuper quomodolibet indebite molefari, perturbari, aut inquietari, Contra- dictores, & rebelles quoslibet per censuras Ec- clesiasticas aliaque juris, & Facti remedia com- pefcendo, invocato etiam si opus fuit, Brachii secularis auxilio.

Derogatorie.

§.4. Non obstantibus nostra, & Cancellarie Apostolicæ clausula de jure quæsto non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii similiter Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quatenus opus sit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Ci- vilitatem, & Diocesim ultra tres dietas ad Judi- cium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædecessorum Nostrorum prædictorum, necnon pia mem. Innoc. PP. X. similiter Prædecessoris nostri desuper edita, aliis- que Constitutionibus, & Ordinationibus Aposto- licis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramen- to, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmi- tate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, aliisque Personis, etiam derogato- riarum derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis in contrarium præmis- sorum forsân quomodolibet concessis, approba- tis, confirmatis, & innovatis. Quibus omni- bus, & singulis, etiam si de illis, eorumque to- tis tenoribus specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, latissime, & plenissime, ac spe- cialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum se- rie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum Supple- tionis, Ereccionis, Institutionis, Decreti, Man- dati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma- jorem Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo septingentesimo vigesimo quinto Nonis Septem- bris Pontificatus nostri Anno Secundo,

LXXXIX.

Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2.

Confirmatur Originatio quædam Capituli Gene- ralis Carthusiensis; ne Monachi ejusdem Or- dinis Misarum elemosynas in privatos usus convertant.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 11. P. 12. prohibi- tum fuit Monachis d. Ordinis, ne usum carniuum alicui in suis Monasteriis permittant. Et hujus Const. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare possit gratiam aliquam a S. Sede sine Superiorum majorum licentia, qua Constitut. confirmatur a Clem. XII. Const. ed. 1732. Jul. 31. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vin- centii Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthusien. quod cum nonnullis ab hinc an- nis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per se, sive per interpositas personas Misarum eleemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obstante, quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepsisset, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expresse prohibuit fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra sive palam, sive secreto sibi procurarent, aut reci- perent, vel in proprios usus applicarent, prout fufius continetur in eadem ordinatione, tenoris qui sequitur, videlicet:

Faci exposi- tio.

§.1. 1684. Ordinatio pro Missis elemosynariis. Quia experientia teste didicimus, quæ, & qualia dama- na Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratio- ne quarundam Missarum, quarum stipendia a cele- brantibus in proprios, aut amicorum, vel Paren- tum usus convertebantur, & partim per Superiorum pusillanimitatem, partim per Subditorum astutias, qui per varias prætextuum, & rationum excogitationis id sibi quasi licitum usurpabant; Qui quidem abusus jam extirpatum esse videtur: Sed ne unquam tale ma- lum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis nu- trimentum, quæ propositis Chartusien. pestis merito vo- cari mereretur, quancumque Domini Ordinis sub quolibet prætextu iterum ingredi valeat, aut in quali- bet Persona Ordinis tolerari; Declaramus quascum- que rationes super hac re huc usque allegatas, aut allegandas frivolas esse, & nullas, sed meras esse corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem superfeminatas: Cam personis Ordinis ne- cessaria juxta propositi Chartusien. tenorem atque ministrari per Statuta nostra præscribantur, & de facto ubique per Superiores sufficienter ministrantur. Et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium stipendiorum lucra, sive palam, sive secreto sibi procurant, aut recipiant, vel in proprios usus applicent, sive per se, sive per interpositas personas, sub pœnis contra inobe- dientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prio- ribus vero interdiximus, ne unquam id permittant, aut tolerant sub pœna absolutionis. Si qua autem devota persona Missas pro se celebrari postulent ad jussum Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti sui in his, sicut in aliis obedire tenentur per ordinem ta- bulæ, sicut consuetum est apud Nos reddantur, & sti- pendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sac. Concil. Tridentini Sess. 25. Cap. 2. de Reformat. & juxt. Cap. 19. 2. part. Sta- tutorum nostrorum, atque administrationis Superio- rum subjaceant. Nec Visitatoribus Ordinariis, aut Commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare: Sed insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere = insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere. = Et subinde ejusmodi Ordinatio in Ca- pitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & cur- renti anno confirmata fuit.

Ordinatio præd. Capitu- li Gen. ann. 1684.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio sub- jun-

Preces Pro- curatoris Ge- n. pro con- firmatione.

XC.

Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regi- mine Fratrum Ordinis S. Jo. Dei.

Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2.

De confirmatione Privilegiorum ejusdem Ordinis, vide hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Militantis Ecclesie solio Divina dispositione constituti, ad Sacrum S. Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Christianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos suis Hospitalibus decum- bentes, magno cum Reipublica Christianæ spi- rituali commodo, & utilitate, nec minore fidelium ædificatione in dies exercere non desi- nit, mentis nostræ aciem convertentes nonnul- los, quos in eodem Ordine sensim gliscere intelleximus, abusus de medio tollere, ut que Regularis in eo disciplina, ubi labefactata fuerit opportunis rationibus restituatur, & ubi viget firmius perseveret, providere studemus, in- eumque finem exinjuncto Nobis Divinitus Pa- storalis sollicitudinis munere, matura delibera- tione præhabita, quæ infra sequuntur, statuen- da, ordinanda, ac declaranda duximus.

Exordium a cura præstan- da Ordini S. Joannis Dei.

§.1. Cum itaque sicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiatus destinatis ejusdem Ordinis habentur, Religiosis, qui jure illas ingrediendi potiuntur liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac respondere, mul- toties vero contingat id a pluribus ob injustum timorem eis a suis Superioribus incussum præ- mitti, quibuscumque Superioribus districte, ac sub pœna privationis vocis active, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrenda pro- hibemus, ne eorum subditos quoquo modo im- pediant, aut deterreat quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel respondendum expedire censuerint libere pro- ponere, ac respondere valeant, præsertim in- iis, quæ spectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis præ- dictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eisdem Con- gregationibus palam legantur.

Ordinationes tradite de liberate vo- torum in Con- gregationibus Conventualibus.

§.2. Quo autem probatio Juvenum in ipsum Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hætenus fieri consuevit, cum per eisdem Ordinis Constitutiones dumtaxat præcipiatur, quod sub fine anni probationis congressus a fra- tribus habeatur in quo Novitii mores, vite consuetudo, instructio in rebus Ordinis præfati ac spiritualis progressus discutiuntur, & vota demum pro illius admissione, vel dimissione conferantur mandamus, ut ejusmodi congres- sus, ac discussio singulis quatuor mensibus dein- cept fiat, idque sub eadem pœna privationis vocis activæ, & passivæ per Priores locales illa facere negligentes similiter incurrenda, & quatenus post peractum examen Novitius uti in- ventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, secundo, vel tertio congressu a pro- fessione emittenda per pluralitatem suffragiorum

De Novitio- rum probatio- ne exactius perficienda.

E

ex.

jungebat, his minime attentis præfati abusus etiam nunc perieverent, ac prouide ut Capituli Generalis Ordinatio præinserta inviolabiliter ob- servetur, dictus Vincentius Procurator Gene- ralis Ordinationem hujusmodi Apostolicæ Con- firmationis Nostre patrocinio communiri sum- mopere desideret;

§.3. Nos ipsius Vincentii Procuratoris Ge- neralis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eum- que a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine qua- vis occasione, vel causa latis, si quibus quomo- dolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolven- tes, & absolutum fore censentes, supplicationi- bus ejus nomine Nobis super hoc humiliter por- rectis, inclinati, præinsertam Capituli Genera- lis Ordinationem confirmatam, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctori- tate Apostolica tenore præsentium confirma- mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apo- stolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desu- per quomodolibet intervenerint supplemus, ip- samque Ordinationem sub suspensionis a Divinis, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione in- currentis, servari mandamus.

Clausula.

§.4. Decernentes eadem præfentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti- ri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabi- liter observari; Sicque in præmissis per quos- cumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, & ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, con- firmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; pri- vilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet con- cessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omni- bus, & singulis illorum tenores præsentibus pro- plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæ- terisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium litera- rum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & si- gillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitute munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma- jorem sub annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

exclusus fuerit, dicti Priores eum statim a Religione, & Novitiatu dimittant ad propria revertendum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem Novitii sic exclusi directe, vel indirecte sub simili poena impediri, vel morari audeat ipsi Prioribus sub eadem poena insuper injungentes, ne quovis pretextu, vel colore ullum Novitium ad annum professionis, vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensare valeat.

De recentibus profectis in Professoria per annum collocandis.

§.3. Recenter autem profecti per totum immediate insequentem annum collocentur in Domibus, seu Conventibus, quibus adfunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplina Magistrum ad eos regendos, & instruendos specialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatu omnino servant, quo in suscepto Religionis spiritu magis confirmantur, quin integro illo anno durante ex quavis dispensatione, aut alio pretextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum ob aliquam eorum necessitatem, si eorum Priori Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professorium donec annum predictum exegerint, transferri valeant.

De munitis munitis committentis Religiosis ante triennium a professione emissis.

§.4. Quamvis vero in eisdem Constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissis computantur, nemini demandentur officia illa, que non conferuntur per canonicam electionem, sed ad libitum Priorum Conventuum, quia tamen plurimum interest, ut Religiosi illi durante dicto triennio Hospitalitatis juxta eisdem Ordinis institutum exercenda incumbant, & assuescant, nec immatura adhuc aetate protinus munitis illis admoveantur, quae cum libertate sapientius conjuncta sunt, eisdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuscumque sub enarrata poena interdicitur, ne Religiosis predictis ejusmodi Officia committant, & si aliquando contingat Superiores locales aliis Religiosis ultra triennium jam profectis, quibus dicta Officia conferre possint desitutis esse, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hospitalium & Aegrotorum servitio omnibus Religiosis in discrimen demandando.

§.5. Porro omnes, & singuli Fratres Ordinis predicti in quibuscumque Conventibus existentes exercitiis spiritualibus quotannis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis designando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia curam Aegrotorum omnibus Religiosis dicti Ordinis aequae injuncta reperitur, Prioribus localibus sub poena suspensionis ab officiis suis mandamus, ut posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibusvis vel in ordine, vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatum Religiosos sibi subiectos ad consuetas in Hospitalibus nocturnas vigilias, seu excubias faciendis cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, reiecto quocumque pretextu, eum per totam diem Hospitalium, & Aegrotorum servitio ad dicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

§.6. Licet autem ex laudabili ejusdem Ordinis usu in singulis Conventibus non modo regula, quam dicti Religiosi profitentur, sed etiam adjecta illi Constitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & fructu de cetero fiat, eisdem Prioribus localibus sub simili poena suspensionis praecipimus, ut per Religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo Capitula Constitutionum praedictarum, quo nimirum Religiosi de obligationibus sibi incumbentibus melius instruantur, ipsos vero Religiosos, exceptis quatuordecim, Procuratore, obsonatore & Conventibus absque Socio egredi non sinant.

De exponendis bis quolibet mense duobus Capitulis Constitutionum Ordinis.

§.7. Ad haec autem Priori Generali ipsius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatu destinatae subiectae existunt, Religiosos, etiam officiales quocumque, sive ad alterius cuiuscumque Domus, sive ad ejusdem etiam Domus ordinatus regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abusu radicibus evellere cupientes, Priori locali sub poena privationis vocis activae, & passivae poena, necnon perpetuae inhabilitatis ad quocumque officia Ordinis obtinenda interdicitur, ne mutationes hujusmodi directe, vel indirecte impedire, aut in controversiam revocare sicut ceteris Religiosis sub eadem poena, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, seu Visitatorum, aut Priorum Provincialium quoquo modo impugnare, aut alias non exequi praesumant.

De non impedienda mutatione Domorum a Priori Generali praescripta: & obedientia a Religiosis praestanda literis obedientialibus.

§.8. Alium quoque abusu praecedenti non absumibilem submovere volentes, quod scilicet quemamodum fratres eo sepe ire reculent, quo a suis Superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium sibi beneficium commutentur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla iusta de causa ductos, sed ut suo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a suis Conventibus, aut Provinciis respective abesse, poenam privationis officiorum, & vocis activae, & passivae eo ipso incurramdam indicimus non modo adversus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadae spatium a suis Conventibus, vel Provinciis absque urgenti, & ad servitium suorum Conventuum, aut Provincialium spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tam Superiores, tum subditos concedentes, aut petentes per interpositas quarumcumque personarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandum alicubi, vel aliquo evagandum.

De residentia Prioris localis & Provincialis, ac de Libertate obedientialibus non concedendis, neque petendis per Secularium favores.

§.9. Et ne in hujus Almae Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum sustentationem infumatur, quod Aegrotorum levamini debetur, statuimus istiusmodi Fratres in eodem Conventu nusquam degere posse, aut ulli Fratri licere, exceptis Discretis Ordinis memoratum Conventum adire nisi obtenta prius in scriptis a Priore Generali ob necessitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque sub apostasia a Religione, aliisque ipsius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis poenis; Ne autem Fratres predicti a Priore Generali praefato facultatem ejusmodi favoribus extorquere adnitantur, poenam privationis vocis activae, & passivae necnon officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda Fratribus, qui per favores viam inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamus.

De Religiosis qui in hujus Almae Urbis Conventu moram ducere possunt.

De Secularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro dignitatibus in d. Ordine assequendis.

§.10. Excommunicationis vero latae sententiae poena innodamus Fratres ad quarumcumque Secularium personarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine assequendis recurrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia, & dignitates, quae ambiunt, seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum hujusmodi favores admiserint, eandemque poenam sancimus in omnes illos Fratres, qui predictis favoribus laessiti, seu pulsati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in singulos Electores, qui postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores predictos procurantes, seu admittentes eligere non dubitaverint.

De praecedentia inter Dignitates obtinentes.

§.11. Sed, & quaedam controversias super praecedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi solitus pro negotiis, & electionibus Capituli Generalis, post Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes praecedat quocumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuscumque Conventibus pariter praecedant.

De administratione reddituum singulorum Conventuum, & Hospitalium.

§.12. Insuper ut tutiori reddituum singulorum Conventuum, Hospitalium administrationi cautum sit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comestibilibus, & aliis expensis, quae summam duorum scutorum monete non excedat dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, nisi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventum ipsi subiectos, seu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujusmodi faciendi licentia, ad quam petendam idem Priores consultationem, approbationem, & subscriptionem adhibere debeant plenae Congregationis suorum Religiosorum, qui singuli testentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditionem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda praesert, quod si dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius distent, & occasio utilis se se offerat ad emptionem, seu venditionem predictam deveniendi quae per meram petendi, & praestolandi ab eis licentiam predictam dilabi possit, tunc de consilio, & assensu Congregationis suorum Religiosorum ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis praesumpta tantum, ac tacita licentia, quibus tamen rationem confessionem reddant emptionis, seu venditionis per eos factae subscribente cum juramento eadem Congregatione Religiosorum non modo, quod utiliter, ac de ipsorum consilio, & assensu facta fuerit, ut praesertur, verum etiam quo expressa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peti, & obtineri nequaquam potuerit, nec occasio proficua, quae raptim Prioribus localibus occurat amitteretur; Priores autem Conventuum, etiam si immediate Priori Generali subsint, hanc licentiam non nisi a suis Priori-

bus Provincialibus modo praedicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum servant, quocumque aliquid in beneficium Conventuum, seu Hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat facere meditantur, qui vero praemissa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & passiva careant.

De Conservazione suppellectilium eorum domi; deque Fratrum habitibus.

§.13. Conservationi quoque suppellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hospitalium intendentes, tam Superioribus, quam eorum subditis prohibemus, ne quocumque suppellectilia hujusmodi extraneis commodent, idque sub poena privationis vocis activae, & passivae quoad subditos, si id fecerint absque expressa Superiorum suorum licentia, qui sciant veritam sibi a nobis esse in hac licentia concedenda inconsultam, nimiamve facilitatem, strictaque omnibus injungimus observantiam Constitutionum ejusdem Ordinis quantum ad humilem, simplicemque habitum in d. Ordine deferri solitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus sit poena privationis, & inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos coercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non se protinus emendaverint, adversus quos Superiores ad alias etiam poenas, quatenus opus sit procedere possint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus; necnon negotiis in Congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias, ac perniciosas esse nedum quia recto gubernio plurimum officium, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori non parum detrahunt, privationem vocis activae, & passivae ipso facto incurrant lam indicimus in eos qui apud Seculares praesertim aliquem ex enarratis excelsibus admiserint, qui si sufficienter adversus eos de praemissis indicia habeant, etiam in carcerem detruant, & quatenus de eorumve aliquo convicti fuerint, extra Provinciam suam professionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recusatibus.

§.15. Demum cum non raro eveniat, Religiosos, & Superiorum suorum iudicium effugiant, melioremque praesentium suarum successum experiantur, apud alios, nec eorum, consuetudinem Ordinis praedicti gnaros per appellaciones, seu recursus ita inordinate agere, ut eosdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad subditos suos, imo, & Ordinem ipsum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes suas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipsum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apostolicam dispositum reperitur exacte observari praecipimus, quod nimirum appellaciones, & recursus praefati primum intra Ordinem ipsum gradatim fiant, ut etiam extra eundem Ordinem deferri possint; si quis non rite impensam sibi existimet a Superioribus Ordinis iustitiam.

Claustra.

§.16. Decernentes praesentes Literas, & in eis contenta quocumque semper valida, & efficacia existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quocum-

cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
Caularum Palatii Apostolici Auditores, & San-
cta Rom. Eccles. Cardinales, etiam de Latere,
Legatos, & Apostolica Sedis Nuntios, & alios
quoslibet quacunque praeminentia, & potestate
fungentes, & sancturos, sublata eis, & eorum
cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretan-
di facultate, & auctoritate, iudicari, & defini-
re debere; ac irritum, & inane si secus super his a
quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

Derogatoria

§.17. Non obstantibus praemissis, ac nostra,
& Cancellariae Apostolicae Regula de iure quaes-
ito non tollendo, aliisque Constitutionibus, &
& Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordini-
is, illiusque Provinciarum, Conventuum Hos-
pitalium, Domorum, aliisque quibusvis etiam
juramento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis firmitate alia roboratis, Statutis, & con-
suetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, &
Litteris Apostolicis eidem Ordini, Provinciis,
Conventibus, Hospitalibus, Domibus, ac illo-
rum Superioribus, Prioribus, Fratibus, &
personis quibuslibet sub quibuscumque verbo-
rum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis,
etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque
efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clau-
sulis, irritantibusque, & aliis Decretis in con-
trarium praemissorum quomodolibet concessis,
confirmatis, & quantocumque vicibus innovatis.
Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illo-
rum sufficienti derogatione de illis, eorumque
tenoribus specialis, specifica, expressa, &
individua, ac de verbo ad verbum non autem
per clausulas generales idem importantes men-
tio, seu quavis alia expressio habenda, aut ali-
qua alia exquisita forma ad hoc servanda foret,
tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum,
nihil penitus omisso, & forma in illis tradita
observata exprimerentur, & infererentur, iis-
dem praesentibus pro plene, & sufficienter ex-
pressis, ac ad verbum inferitis habentes, illis
alias in suo robore permanentibus, ad praemis-
sorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter,
& expresse derogamus, ceterisque contrariis
quibuscumque.

Fides adhibenda transmissis.

§.18. Volumus autem, ut earundem praesentium
literarum transmissis, seu exemplis,
etiam impressis manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica
dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fi-
des ubique locorum, tam in iudicio, quam ex-
tra illud habeatur, quae ipsis praesentibus ha-
beretur, si forent exhibitae, vel ostensa.
Datum Romae apud S. M. Majorem sub an-
nulo Piscatoris die XVII. Septem. MDCCXXV.
tus Nostri Anno Secundo.

XCI.

Dat. 10. Sep. 1725. An. 2.

Reintegratur ad Cathedralitatem Ecclesia Privernensis, & Terracinenfis una cum Setina aequae principaliter unitae.

De confirmatione, & innovatione erectionis Ecclesiae Setinae in Cathedralis, & eius unione cum Ecclesia Terracinen. Vid. hujus Const. ed. 1725. Jul. 36. P. 2.

Super universas Orbis Ecclesias, meritis licet
imparibus, Divina dispositione constituti
ad ea libenter intendimus, per quae Ecclesias ip-
sas, praesertim Beatissimae Virginis Mariae nomi-
ne decoratas, & in Civitatibus insignibus confi-
scentes, nostraeque Ditioni subjectas ad pristinam
earum Cathedralitatem, si illa in desuetudinem
abiisse dicatur libenti animo restituamus, ac qua-
tenus opus sit eas de novo in Cathedrales eriga-
mus, earum dignitatibus, & Canonis nova
Privilegia, & Indulta concedamus, prout pen-
satis circumstantiis universis ad Dei Omnipoten-
tis, ejusdemque Virginis Mariae laudem, & hono-
rem, ac Populorum in eis degentium quietem,
& tranquillitatem conspiciamus in Domino salu-
briter expedire.

Exordium.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus a dilectis
filiis Capitulo, & Clero Civitatis Priverni in La-
tio sitae, & Ditioni Sedis Apostolicae immediate
subiectae eadem Civitas ob originis antiquitatem,
rerum omnium ad humanae vitae usum necessa-
rium ubertatem, aedificiorum amplitudinem, ac
Habitatorum, & Incolarum numerum quatuor
mille Animas excedentem, aliasque infra-
scriptas praerogativas inter principaliora loca Latii
huiusmodi adscribitur, & ibi Divus Thomas Aquinas
nuncupatus, dum viveret Ordinis Fratrum
Sancti Dominici Praedicatorum nuncupatorum
expresse professus, & a pluribus annis ejusdem
Civitatis Patronus, dum ad Lugdunense Con-
cilium proficiscebatur in Monasterio Fossae novae
nuncupato Cisterciensis Ordinis moram fecit,
ibique lethali morbo correptus, agrotans Sacra
Cantica Captivorum explanavit, & obdormivit
in Domino, illiusque Domus in Capellam
cum altari redactum fuit, plures in eadem Ci-
vitate adfuit familiae tam generis nobilitate,
quam literis, & armis conspicuae, & propriis
redditis decore viventes; Ultra infra-
scriptam majorem, quinque numerantur Parochiales Ec-
clesiae, in quibus Animarum cura debita, qua-
par est, vigilantia, promptaque, & assidua Sa-
cramentorum administratione exercetur; Qua-
tuor Religiosorum Virorum Conventus ibi repe-
riuntur, necnon Collegium Clericorum Regula-
rium Doctrinae Christianae, ibidem diversarum
scientiarum Scholas habentium, unum existit
Santimonialium Monasterium, quae voti sole-
mnis Religioni consecratae monastico sanctioris vi-
tae instituto illibatam servant Virginitatem; quin-
que etiam reperiuntur Laicorum Confraternitates,
ac Tria Orationaria, aliaque Loca pia huius-
modi canonice erecta, in quibus Divini cultus
promoveantur Officia, ac plura pietatis, & mi-
sericordiae opera exercentur. Illud vero, quod
ad majorem praefatae Civitatis cedit honorificen-
tiam, & praerogativam vniuersissima est, & de-
cora propemodum Ecclesiae Majoris ejusdem Ci-
uitatis nobilis, & antiquae structure, ac Beatissi-
mae Virginis Mariae dictae Majestas, & Minifro-
rum inibi Divino cultui incumbendum pietas, ac
Sacrarum Reliquiarum, ac rerum omnium pro
Divinis officiis obediendis inibi existentium uber-
tas, necnon pro Ecclesiasticis functionibus de-
center

Recententur praerogative Civitatis privernensis, ejusque Ecclesiae Majoris.

Demonstratur Ecclesiam Privernensem, olim Cathedralis, ejusque Episcopi enumerantur.

Postea vero Ecclesia Terracinen. unitam fuisse.

Causa praesentis reintegrationis.

Reintegratio ad Cathedralitatem praefatae Ecclesiae Privernensis.

center exercendis, sacrisque utensilibus opulen-
ter ornata egregia insignitatis laude perfulgens
illius Capitulum Archipresbytero Dignitate uni-
ca, & quatuordecim Canonicis decoratur, qui
Ecclesiasticis caeremoniis instructi, sacrisque
actibus imbuti, illa, quam Domus Dei exposcit,
majestate, & decencia sacris laudibus vacant, &
Divinae servitutis obsequio horas Canonicas per-
solvunt.

§.2. Ob praefatas, aliasque Civitatis, & ma-
joris Ecclesiae huiusmodi praerogativas, etiam
antiquis temporibus in eis praefulgentes, praefata
major Ecclesia Sanctae Mariae Ecclesia Cathedra-
lis extitit, ac quinque praeter ceteris Privernens-
es Episcopi in ea extiterunt, quorum primus
Eleutherius Episcopus Privernas, qui Anno Do-
mini octingentesimo vigesimo quarto interfuit
Synodo sexaginta trium Episcoporum ab Euge-
nio Papa III. Praedecessore nostro Romae celebra-
tae, in qua subscriptus legitur Eleutherius Episco-
pus Privernas; Secundus fuit Majus Episcopus
qui in alia Synodo celebrata sub Leone Quarto,
etiam Praedecessore nostro anno ejusdem Domini
octingentesimo quinquagesimo tertio in Basi-
lica Principis Apostolorum de Urbe cum inter-
ventu sexaginta trium Episcoporum subscriptus
legitur Majus Episcopus Privernas. Tertius fuit
Benedictus Episcopus, qui interfuit Synodo Ro-
mae celebrata Anno ejusdem Domini noningen-
tesimo nonagesimo secundo. Quartus fuit Mar-
tinus Episcopus, qui legitur vixisse ante Annum
ejusdem Domini millesimum: ac quintus deni-
que Petrus Episcopus, qui interfuit Concilio
Romano Anno ejusdem Domini millesimo sexa-
gesimo sexto sub Benedicto Papa IX. pariter Prae-
decessore nostro similiter celebrato. Postmodum
vero praefata Ecclesia Privernensis, Ecclesia Ter-
racinen. ab Onorio Papa III. etiam Praedecessore
nostro unita fuit, ac stante unione huiusmodi
decurfu temporis qualitas Cathedralitatis dictae
Ecclesiae Privernensis, in desuetudinem abiisse dici-
tur, & super Cathedralitate huiusmodi inter Ter-
racinen., Setin., & Privernens. Ecclesias plures
lites, & controversiae extiterunt, quae tamen in-
ter praefatas Ecclesias Terracinen., & Setin. per
nos extinctae fuerunt; Super Cathedralitate ta-
men Ecclesiae Privernensis. forsitan adhuc pendent
indecisae.

§.3. Nos considerantes, quod praefata major
Ecclesia Privernensis ob praefatas qualitates, & praerogativas
digna videtur, ut ad pristinam qualita-
tem Cathedralis restitatur, motu proprio, &
ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudo-
ne, meraeque deliberatione nostris lites, &
causas super Cathedralitate dictae majoris Ecclesiae
Privernensis. inter praefatam majorem Ecclesiam
Privernens., & Ecclesiam Terracinen. adhuc
forsitan pendentes indecisae ad Nos avocamus,
easque penitus, & omnino extinguimus, ac omni-
bus, & singulis Personis in Causis, & litibus
huiusmodi existentibus, ac interesse quomodo-
libet habentibus, seu habere praetendentibus per-
petuum silentium imponimus: Et Ecclesiam
praefatam Sanctae Mariae Privernensis ad Cathedrali-
tatem reintegramus, & quatenus opus sit, de
novo in Cathedralis erigimus, & dictae Ecclesiae
Terracinen., una cum dicta Ecclesia Setina
aeque principaliter etiam de novo unimus, itaut
in posterum Ecclesia Privernensis., Setina, & Ter-
racinen. tres Cathedrales in simul unitae sint, &

esse debeant, & in actibus consistorialibus, &
in litteris Apostolicis super promotione novi Epi-
scopi ad praefatas Ecclesias Terracinen., Setin.,
& Privernens., sic ut praefertur, aequae principa-
liter unitas semper fieri debeat mentio praefatae
Ecclesiae Privernensis. uti Concathedralis.

§.4. Ad hoc autem, ut Capitulum, & Ca-
nonici praefatae majoris Ecclesiae Privernensis. in
praefata Majori Ecclesia Privernens. horas Cano-
nicas canere, & Ecclesiasticas functiones majori
cum honorificentia, & decore, divinique cultus
splendore exercere valeant, modernis, & pro
tempore existentibus Archipresbytero, & Cano-
nicis praefatae Majoris Ecclesiae Privernensis., ut
ipsi perpetuis futuris temporibus mozzettam vio-
lacei coloris supra Rocchettum tam in dicta Ma-
jori Ecclesia Privernens., illiusque Capitulo,
quam extra eam, ac in Processionibus, Fune-
ralibus, & aliis quibuscumque functionibus, &
actibus Capitalibus publicis, & privatis, qui-
buslibet anni temporibus, & diebus, etiam in
praesentia quorumcumque Archiepiscoporum,
vel Episcoporum, & Sedis Apostolicae Nuncio-
rum, necnon Sanctae Romanae Ecclesiae Cardi-
nalem, etiam de Latere Legatorum, & alio-
rum quorumcumque quavis auctoritate, & po-
testate fungentium, ac honore, & praeminentia
fulgentium deferre libere, & licite possint,
& valeant; ac super gestatione mozzettae, &
rocchetti huiusmodi a quoquam quavis auctori-
tate directe, vel indirecte impediri, molestari,
inquietari, vel perturbari nullatenus possint,
etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Nonnullis privilegii Capitulum d. Ecclesiae ornatur

§.5. Decernentes insuper easdem praesentes
semper, & perpetuo validas, & efficaces esse,
& fore, suosque plenarios, & integros effectus
fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis,
ad quos quomodolibet nunc spectat, & pro tem-
pore spectabit firmiter, & inviolabiliter obser-
vari debere, ac nullo unquam tempore ex quo-
cumque capite, vel qualibet causa, quantumvis
legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod Capitu-
lum, & Canonici Ecclesiarum Terracinen.,
& Setin., aut quicumque alii in praemissis, &
circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ra-
tione, actione, vel occasione Jus, vel interesse
habentes, seu habere praetendentes illis non con-
fenserint, nec ad id vocati, citati, & auditi
fuerint, & causa, propter quas eadem praesentes
emanaverint adductae, verificatae, ac iustificatae
non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis,
aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu inten-
tionis nostrae, aut Jus, vel Interesse habentium
consensus, aut quolibet alio quantumvis ma-
gno, substantiali, inexcogitato, & inexcogita-
bili, ac specificam, & individuum mentionem,
ac expressionem requirente defectu, sive etiam
ex eo, quod in praemissis, eorumque aliquo so-
lemnitates, & quavis alia servanda, & adim-
plenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut
ex quocumque alio capite a Jure, vel facto, aut
Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu
enormis, enormissimae, totalisque lesionis, aut
quocumque alio colore, pretextu, ratione, vel
causa, etiam in corpore Juris clausa, occasio-
ne, aliave causa, etiam quantumvis iusta, ra-
tionabili, legitima, juridica, pia, privilegiata,
etiam tali, quae ad effectum validitatis praemis-
sorum necessario exprimenda foret, aut quod
de voluntate nostra, & aliis superius expressis nul-

Clausula amplissima.

nullibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Iuris, aut aliud quodcumque Iuris, vel facti, aut gratia, vel Iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concessio, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Iudicio, vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam praedictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam in eis de eisdem praesentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, nisi Capitulum, & Canoniarum praetiarum Ecclesiarum Terracinen., & Setin., aut quatuorcumque aliarum Personarum ad id interesse habentium, seu habere pretendendum expressus accesserit assensus comprehendendi, sed tanquam ad majus divini cultus augmentum, Personarumque Ecclesiasticarum pacem, & tranquillitatem, uberioremque etiam Laicorum spirituales consolationem, & utilitatem tendentes, semper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Capitulum, & Canonicos dictae majoris Ecclesiae Privernen. quodcumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac praefatae Sanctae Romanae Eccl. Cardinales, etiam de Latere Legatos Vicelegatos, dictae Sedis Nuncios, ac alias quomodolibet quavis auctoritate, potestate, prerogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & praeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Iudicio, & quacumque instantia iudicari, & definiti debere: & si fecus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogato in specificis.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, notis, & Cancellariae Apostolicae de jure quaesito non tollendo, & de unionibus ad partes committendis, vocatis, quorum interest, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis, & edendis regulis, aliisque quibusvis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis dictarumque Ecclesiarum Terracinen., Setin., & Privernen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, styli, usibus, &

consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Personis, ac locis quibuscumque, etiam specificis, & expressis, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu pari, pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatorias derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum: Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut quacumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis praegnantas, pias, privilegiatas, praesentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ordinationes nonnullae ad controversias quascumque tollendas.

§.7. Volumus autem, quod per praesentem reintegrationem dictae majoris Ecclesiae Privernen. ad Cathedralitatem, seu illius novam erectionem in Cathedrali a nobis sic, ut praefertur, factas Episcopi Terracinen. pro tempore existentes possint in praefata Civitate Priverni residere, aut retinere Vicarium Generalem, aut specialem, functionesque Episcopales temporibus, & diebus eis benevisis ibidem peragere, semper tamen eorum arbitrio; Sede autem Episcopali vacante Capitulum Ecclesiae Terracinen., juxta haecenus observatam consuetudinem, etiam inconsulto, & minime audito Capitulo Ecclesiae Privernen. Vicarium Capitulari eligere valeat, qui postquam a dicto Capitulo Terracinen. canonice electus, & deputatus fuerit suam Jurisdictionem etiam in Ecclesia Privernen. exercere valeat; Quodque ad tollendas futuris temporibus controversias quascumque inter Privernen., & Setin. Ecclesias, praecipue in casibus, & functionibus, in quibus Capitula Privernen., & Setin. Ecclesiarum praefatarum insimul adesse contigerit, ac etiam in actibus consistorialibus alternativa inter eos praecedentiae exerceatur. Volumus denique, quod Communitas, Capitulum, & Clerus Privernen. obligati sint, & teneantur eorum expensis emere, seu construere aliquod decens Palatium, in quo praefatus Episcopus ad ejus arbitrium commode, & decenter habitare valeat, eique solvere debeant procuracionem, quando tempore inceptae Visitationis in Civitate Privernen. non residerit: Decernentes etiam quoad posteriorem voluntatem nostram hujusmodi

modi ex nunc irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sanctio penalis.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae avocationis, extinctionis, reintegrationis, erectionis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo vicesimo quinto quarto Idus Septem. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XCII.

Dat. 17. Sept. 1725. An. 2.

Declaratur Superiores Presbyterorum Saecularium Congregationis Millionis habere facultatem concedendi literas Dimissorias subditis suis.

Alexandri VIII. Const. ed. 1690. Dec. 5. P. 1. si facultas Presbyteris dictae Congregationis absolvendi a casibus reservatis, e Clem. XI. Const. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Const. ed. 1727. Jul. 15. P. 4. agitur de jure assensuum ejusdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur erigo motu concedendi literas dimissivas praedictas.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Saecularium Congregationis Millionis, quod Superiores pro tempore existentes ejusdem Congregationis in vim Constitutionum Apostolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, per quas dicta Congregatio ad Ordinariorum jurisdictionem, exceptis pertinentibus ad Miliones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimissorias concesserunt suis subditis, qui post emissam solita vota tam in hac Alma Urbe Nostra, quam in aliis Locis, ubi Domus dictae Congregationis erectae, & fundatae sunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

Qui postea confirmatur.

§.1. Verum quia cum anno 1657, tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Ginnetus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Praedecessoris in eadem Urbe in spiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato ejusdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua proposito dubio in forma, scripturisque tunc exhibitis, ad eorundem Missionariorum favorem capta fuit resolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimissorias hujusmodi firmata, & haecenus confirmata fuit.

Causae, & preces pro d. Declaratione obtinenda.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subijungebat, nonnulli transmontani Episcopi, quibus vel non bene resolutio praedicta innotescit, vel tamen ab oraculo Pontificio per organum tunc existentis Brevium Secretorum a secretis,

nonnullis Literis in forma Brevis desuper expeditis, per quas Clerici memoratae Congregationis extra tempora a jure statuta ad dictos Sacros Ordines promoveri possent confirmata, nullius efficaciae penes ipsos existat, nihilominus praedictam facultatem admittere reculent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cetero hac in re quascumque difficultates, de opportuna in praemissis declarationibus a Nobis provideri summo opere desideret.

Declaratio praedicta.

§.3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiae prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequentiarum serie absolventes, & abolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati facultatem Superioribus praedictae Congregationis Millionis, concedendi Literas Dimissorias suis Subditis ubicumque existentibus, prout illis competisse resolutum fuit, ut praefertur, adhuc de praesenti competere, auctoritate Apostolica tenore praesentium declaramus.

Clausula.

§.4. Decernentes ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Prædicta sunt fidei in hoc articulo transmissa.

§.5. Volumus autem, ut praesentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIII.

Dat. 26. Sept. 1725. An. 2.

Conceditur Priori Generali Carthusiae Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthusia; & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliae visitandi.

Innoc. XII. Const. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit statutum eidem Priori a suo Ordine injunctum, non egrediendi a sua Carthusia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthusiae de Urbe, & Procurator Generalis Ordinis Carthusien. in Romana Curia tam suo, quam dilecti patris Filii

Fili Antonii de Magesond Prioris Majoris Carthuse Gratiopolitani. Diocesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte Cap. 24. §. 5. confirmatum expresse cavetur, ne Piores Generales predictæ Carthuse majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthuse majoris hujusmodi egredi valeant.

Preces Prioris & Procuratoris Generalis pro d. Indulto obtinendo.

§. 1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, attentata ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vite sue spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis predicti de presenti mitigari possit, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusa majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum presentium, dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis predictæ Carthuse Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusa Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Gallie dumtaxat consistentia, tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorumdem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primariam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus.

Causula.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum predictorum, etiam juramento, confirmatione

Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIV.

Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in posterum offerantur.

Dat. 28. Sept. 1725. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Incet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, proprius tamen Ecclesiarum Almae Urbis nostræ cura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo provideamus.

Exordium.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas de dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari coepit, tum per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signata tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta octo nunc Urbis predictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensas, & amplius reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Camera Capitulina redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendunt; & sicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfate Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores predictos institutum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Camera proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus vetitum fuit, ne expensæ in eadem Camera auferentur, precibus nomine Ecclesiarum predictarum portectis annui nequiverit.

Referre consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§. 2. Nos considerantes ultra quadraginta Ecclesias predictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ hanc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi

Causæ præfatis Constitutionis.

Statutum præd. Motu proprio emanatum.

muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolica potestatis plenitudine harum ferie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei predicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hæc factum est, abque ulla mutatione, aut variatione per Senatorum, ac Conservatores predictos offerantur, & dispenferentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabricio Episcopo Portuensi, & S. Rufinæ S.R.E. Cardinale Paulutio nuncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conscribatur, in qua istæ viginti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ predictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrant, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos predictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conscribenda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero viginti Ecclesiarum predictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis triennii Calices, & Cerei predicti distribuuntur, ita nimirum, ut anno proximo futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subsequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, sicut præmittitur, potiri debent, ac postmodum anno 1728. reliquæ viginti ex predictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursum prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsique Conservatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniet.

Causula.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fontes, functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatorie.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostris,

& Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure questito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam præ illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque toris tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCX.

Unitur Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus.

Dat. 28. Sept. 1725. Ann. 2.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiae in dicta Congregat. Neapolitana, & Const. ed. 1728. Jun. P. A. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Illius, cujus inestimabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiare vigilantia nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propria, alienaque saluti laudabiliter incumbendum, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia præferre jugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sæpius Nobis cum animo reputaremus, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot ab hinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existentii uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum,

Causæ præfatis Constitutionis.